PROPAGANDNI NEDELJNIK ANARHOSINDIKALISTIČKE INICIJATIVE

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.14 ★ 19. APRIL 2012. GOD ★ BESPLATNO ★

Slovenija: 120.000 na ulici

Dok zaključujemo broj, stižu vesti da su u Sloveniji državni uredi, kancelarije i škole, zbog generalnog štrajka javnih službi, osvanuli prazni. Na slovenačkim ulicama se 18. aprila, uz antikapitalističke slogane, vuvuzele i petartde, okupilo više od 120.000 ljudi. Podrška sindikata iz privatnog sektora još više je potvrdila širinu ove pobune protiv banditskih mera štednje, koju pokušava da sprovede slovenačka vlada. Grčka, Španija, Engleska, Portugalija, a sad i Slovenija - spisak zemalja u kojima sve jače bukti antikapitalistički plamen iz dana u dan, iz meseca u mesec, sve je veći. I po svemu sudeći, tek će se razbuktati.

Za to vreme u Srbiji su najmasovniji bili protesti opozicionih pretendenata na privilegiju vlasti, zagarantovanu demokratskim parlamentarnim sistemom. Umesto sadašnje vlasti, ubuduće će narodu guliti kožu upravo oni, novi i „napredniji” gulitelji radničke kože. Osim što je stvorila svoju vlast i svoju opoziciju, koje su obe jednako spremne da služe interesima gazda, a nikako ne narodu, država je kreirala i političke opcije koje su navodno „socijalističke” i „antikapitalističke”, a sve s vrlo očiglednim ciljem da dodatno unese pometnju među radništvo, i da onemoguće sve izglednije organizovanje obespravljenih i eksploatisanih masa u Srbiji. Na izbornu listu dodata je Partija radnika i seljaka, politički projekat službe unutrašnjih poslova, koja je nedavno „organizovala” a potom bezočno sabotirala protest radnika „Magnohroma”. Osvedočeni pobornik ideja socijalizma, pandurski vođ Ivica Dačić, upriličio je svečano potpisivanje „Socijalne povelje” između sindikata „Sloga”, poznatog po doslednosti u izdaji interesa radnika u korist tajkuna, i Dačićeve predizborne koalicije, za čiji socijalistički predznak, još od vremena Miloševića, i ptice na grani znaju da je samo mrtvo slovo na papiru. Za tim „socijalističkim” predizbornim bućkalom posegao je Dačić još nekoliko puta ovih dana. Ističemo jednu izjavu koja, ako imamo u vidu Dačićevu političku i funkcionersku praksu, predstavlja pravi biser: “Sindikalno organizovanje je slobodno i svako ko to narušava mora da se suočava sa posledicama”. Da li je možda mislio na nebrojene radničke proteste koje je policija, po njegovom nalogu, brutalno rasturala tokom prethodnih godina?

Dušebrižnici

Kao što Dačić koristi svaku priliku da naglasi kako brine za socijalnu pravdu, sličnu vrstu profita pred izbore pokušao je da ućari Dragan Đilas na rasističkim incidentima koji su ovih dana izbili prilikom preseljenja Romskih porodica u kontejnersko naselje u Resniku. Štiteći Rome od stanovnika Resnika, koji su se okupili da iskažu neprihvatanje novih sugrađana, Dragan Đilas je dobio sjajnu priliku da uoči izbora skine sa svog časnog lika reputaciju rasiste, stečenu nakon brutalnog iseljavanja Roma iz njihovog naselja pored „Belvila”. I to kako? Policija je zaštitila Rome od jasno izraženog negostoprimstva, Đilas je oštro osudio nasilje, ali je zato ipak napravio „fer” dogovor s predstavnicima tog rasističkog skupa da u kontejnere bude preseljeno samo polovina od predviđenog broja Roma. Sjajan potez! I Romi zadovoljni, i rasistički vuci siti! Ozbiljan političar za ozbiljna vremena! Verovatno će ovaj ambiciozni gradonačelnik, čiji pogled krasi čelična arijevska disciplina, ako mu se posreći da ostane u vlasti, upotrebiti svoj evidentni politički uticaj da Romi kao i do sada obavljaju poslove reciklaže, ne isključivo za profit Đilasovog kolege u biznisu, tajkunskog ekologa Dulića. Ili će izdejstvovati da se barem za nijansu ublaži prećutna zabrana da Romi rade, na primer, u „Maksiju”? Možda ćemo, zahvaljujući ovom dirljivom i jasno iskazanom antirasizmu, u televizijskom programu napokon moći da vidimo i poneko cigansko lice? Ukoliko ne bude procenjeno da bi boja ciganske kože mogla da pokvari predizborne, izborne i postizborne medijske dekoracije socijalne i političke stvarnosti?

Da li ste znali?

...da svako ko šeta Londonom bude snimljen kamerama prosečno 335 puta tokom jednog dana.

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Svakome ko pomogne sa više od 500 dinara slaćemo DA na kućnu adresu u narednih šest meseci.

“BITI SLOBODAN U SLOBODI DRUGIH, TO JE SVA MOJA SREĆA.” (Mihail Bakunjin)

„Niko ne sme da vas bije!“

Vrlo dobro znamo da te hulje lažu kako zinu i da ništa rečeno u predizbornoj kampanji ne treba uzimati za ozbiljno. Ali hajde da uzmemo Dačića za ozbiljno i pogledamo šta je sve njegova policija radila u poslednjih godinu dana.

Ivica Dačić je 9. aprila izjavio da „niko nema pravo da ukida i umanjuje prava radnika“. Mrtav ladan je to rekao. Na kraju svog govora poentirao je patetičnim nacionalističkim frazetinama, rekavši da srpski radnici nisu robovi koji kleče na kolenima pred stranim gazdama. Spski radnik se, dakle, saginjati neće. Da vidimo kako to izgleda kad se ove dirljive i plemenite reči ministra policije primene u praksi.

Krajem decembra prošle godine zaposleni u „Apo fešn sistemu” u Sonti stupili su u generalni štrajk zbog neisplaćenih plata. Vlasnik je u Francuskoj, to je verovatno taj strani investitor pred kojim nema saginjanja, a direktor firme živi u Beogradu. Zamenik direktora koji je radnicima iz meseca u mesec davao prazna obećanja sve vreme je tvrdio kako je on samo spona između uprave i radnika. Kada je ovaj zamenik direktora počeo da iznosi materijal iz fabrike, radnici su hteli da ga spreče i pozvali inspekciju, koja se uopšte nije pojavila. Ali se zato pojavila policija koja je došla na poziv zamenika direktora. Na kraju su naterali radnike da sami popisuju robu, koju je zamenik direktora lično utovario u kombi.

Prošlog leta policija je sprečila zaposlene iz pet preduzeća za puteve, iz „Nibens grupe“, da uđu na svoja radna mesta. Sve što su radnici tražili je novac koji su već zaradili i da im se obezbedi da normalno rade. Žandarmerija je u više gradova sprečila putare da blokiraju saobraćaj, a na jugu su jake policijske snage opkolile sve pogone i punktove firme PZP u Nišu, Dolcu, Pirotu i Prokuplju i nisu dozvolili radnicima da izađu iz kruga pogona. U noćnoj akciji rasterani su radnici „Bačkaputa“, koji su bili na traci Koridora 10 kod Vrbasa, a kada su se dve nedelje nakon toga, uprkos tome što su pet meseci bez plate, vratili na posao, policija je počela da traži imena lica koja su tokom protesta blokirala autoput. Kada su, takođe prošlog leta, bivši radnici „TK Raška“, nekadašnjeg tekstilnog giganta, nakon 15 dana sedenja na stepenicama Gradske uprave u Novom pazaru, blokirali ulaz u zgradu zahtevajući da im se isplate zarade po izvršnim sudskim rešenjima, policija se brzo pojavila, deblokirala ulaz i obezbeđivala zgradu do kraja radnog vremena. Prošlog aprila, došlo je do tuče kada obezbeđenje Gradske uprave u Šapcu nije htelo da pusti grupu bivših radnika „Zorkine“ fabrike „Mineralna đubriva“ na unapred zakazani razgovor sa gradonačelnikom Šapca. Policija je ekspresno došla i legitimisala dvadesetak ranika, od kojih je privela dvojicu.

ŽANDARMERIJA ZAUSTAVLJA RADNIKE “MAGNOHROMA” NA IBARSKOJ MAGISTRALI

Srpski radnik se saginjati neće. Osim kada mu Dačićeva policija prebije kičmu.

Kada su početkom prošle godine prosvetari štrajkovali, država je pokušavala da štrajk slomi na sve načine. Od izdaje, izlaskom Sindikata obrazovanja Srbije iz štrajka, do pretnji i fizičkih pritisaka. Policija je pomagala upravama škola u pravljenju spiskova nastavnika koji učestvuju u obustavi rada.

Početkom prošlog avgusta povređeno je pet policajaca i 20 malinara kada je policija blokirala put kojim je oko 3.000 malinara krenulo ka Beogradu sa oko 400 traktora i kamiona, zahtevajući da se podigne otkupna cena tog voća. Policija je prvo odobrila skup i kretanje jednom stranom puta, a čim je kolona duga više kilometara krenula, na izlasku iz Arilja čekao ih je kordon od oko 50 policajaca koji ih nije puštao dalje. Nakon pola sata malinari su probili blokadu, a dve marice su gurnuli sa mosta u potok. Kordon su pomerili za nekih 50 metara, ali je policiji prvo stiglo pojačanje od 100 žandarma, pa ubrzo još 150 žandarma koji su navalili na seljake i potisnuli ih nazad u Arilje.

U januaru je pedesetak policajaca u punoj opremi, sa šlemovima i štitovima, rasteralo stotinak radnika fabrike smrznutog povrća „ABC fud“ i proizvođača paprike u mestu Ruski Krstur. Radnici su deset dana blokirali ulaz u fabriku da bi sprečili odnošenje robe dok ne dobiju zaostale četiri zarade, ali su nakon intervencije policije u fabriku ušla dva kamiona i odnela robu.

Najskoriji od ovih primera zbio se pre desetak dana na Ibarskoj magistrali, kada je odred žandarmerije zaustavio grupu od oko 200 bivših radnika „Magnohroma“, koji su pokušali da peške krenu za Beograd, pošto ih je takozvani Pokret radnika i seljaka prevario za obećane autobuse da od Vlade traže isplatu zaostalih zarada po sudskim presudama i materijalno obezbeđenje za nezaposlene. Žandarmi su nasrnuli na radnike, lakše povredili jednu radnicu i priveli četvoricu radnika.

Moglo bi se naći još mnogo sličnih primera, ali nemamo prostora za to – a nema ni potrebe, jer je ovo sasvim dovoljno da svakome bude jasno: Država je, pre svega, aparat kojim nas vladajuća klasa uz pomoć gole fizičke sile drži u pokornosti. Da bi nas nesmetano pljačkali i eksploatisali, da bi ugušili svaki glas otpora i svakome ko pokuša da se uspravi prebili kičmu žandarskom palicom.

Marko Đorđević

Šta je (anti)fašizam?

ANTIFAŠISTIČKI PROTEST U ZAGREBU ODRŽAN PROŠLOG PETKA

O fašistima najčešće razmišljamo kao o nečovečnim zločincima, krvolocima koji ne biraju kako i koga ubijaju. Ali oni su mnogo više od toga.

Da bismo efektivno stali na put fašizmu, moramo da znamo kada se javlja, kada jača i kako se protiv njega bori. Zato antifašizam ne treba posmatrati kao neko humanističko pitanje, već kao političko pitanje, što on i jeste.

Ako shvatamo da je društvo podeljeno na klase, i da te klase vode neprestanu borbu, onda nije teško objasniti šta je fašizam. Fašizam je ono za čime poseže vladajuća klasa kada je u krizi - kada tlo na kome stoji počne da se trese, i kada ne može više da ispoštuje ni svoje građanske zakone (koji garantuju neke minimalne slobode, kao što su sloboda govora i kretanja) da bi se održala na vlasti. Građansko društvo doživljava potpuni rascep usled veoma intenzivne klasne borbe, koja prerasta u otvoreni klasni rat, pa dolazi ili do radničke revolucije ili do fašističke diktature.

Ovo je jako važno shvatiti, jer nam mediji stalno poturaju grupice nesrećnika koji se dive Hitleru i Ljotiću, a država koristi taj „desni ekstremizam“ kao izgovor da poveća nivo represije u celom društvu. Oni jesu pokazatelj fašizacije društva – te siledžije su po pravilu kontrolisane od policije i bezbednosnih službi, koje ih koriste za najprljavije poslove (razbijanje radničkih i studentskih štrajkova, stvaranje etničih tenzija). Budući da je fašizam buržoaska ideologija, takve tendencije su uvek prisutne u kapitalizmu zahvaljujući konstantom potpirivanju reakcionarnih ideja od strane medija i ostalih državnih ideoloških aparata. Ali, mi dobro znamo od koga dolazi stvarna fašistička pretnja.

Ko neće da se bori protiv kapitalizma, neka ćuti o fašizmu!

Često pokušavaju da nas ubede da je „prost, običan narod“ podložan destruktivnim i „ekstremnim“ ideologijama, pa država mora silom da ga dozove pameti. Tako se kaznene mere, usvojene zbog dvadeset idiota koji slave Hitlerov rođendan, lako mogu primeniti protiv dvadeset hiljada radnika koji se pobune protiv kapitalističke eksploatacije.

Na globalnom nivou, poredak krupnog kapitala i klasne eksploatacije brani se vojnom silom NATO-a. Ma koliko ta činjenica bila očigledna, jedan broj liberalnih antifašista, nesrazmerno zastupljen u medijima i promovisan od strane sistema, naivno verujući u dogovor s državom i kapitalom, pokazuje zaprepašćujuću ravnodušnost po ovom pitanju. Zbog toga u Srbiji i zemljama nekadašnjeg državnog kapitalizma danas imamo jednu paradoksalnu situaciju da će se deo antifašističke javnosti radije organizovati protiv marginalnih i u suštini dekorativnih manifestacija retro fašizma nego protiv korporativnog imperijalizma i NATO-a.

Jako je važno da ne padnemo na tu podmetačinu i prepoznamo pravi fašizam – koji konstantno, manje ili više, sprovode gazde i njihovi lakeji. Zato je jedini istinski antifašizam onaj koji dovodi u pitanje sam kapitalistički sistem - u kome postoje siromašni i eksploatisani, i bogati koji eksploatišu. Ti eksploatatori postaju otvoreni fašisti onda kada „prost narod“ prestane da veruje u njihove priče o pravdi u kapitalizmu, socijalnom dijalogu i jednakim mogućnostima za sve.

Velizar Stanković

ex-Idolmladih

Ludom radovanje

Biće posla za sve, zaustavićemo stranačka zapošljavanja, iskorenićemo korupciju, ukinućemo PDV, obezbedićemo besplatno školstvo i zdravstvo, 400 milijardi dolara stranih investicija, decentralizovaćemo Srbiju, smanjićemo kamate, sagradićemo autoput Beograd – Takovo – Preljina - Zrenjanin, dovešćemo u Srbiju „Mercedes“, „Ferari“ i „Porše Lin“, izgradićemo Đerdap 3, podelićemo po 1.389 evra od akcija od prodaje Kosova, Kosovo će biti srce Srbije, smanjićemo stopu kriminala sa veličine 45 na broj 37, osiguraćemo stimulanse za razne kategorije stanovništva, legalizovaćemo marihuanu i kajmak, paradajz će ponovo imati ukus, izribaćemo Srbiju, pretvorićemo dedu u babu, a babu u Đokovića, obezbedićemo 13. penziju, 14. platu i 15. džeparac, rodićemo vam sina kralja kokaina, Dunavom još šibaće vetrovi, Moravom će plivati delfini, stavljaćemo više kikirikija u grisine i manje vode u špricer, sagradićemo petnaest novih vojvođanskih ski centara, oko vrata amajliju staru samo ne gitaru, pozdraviće vas onaj što sam vas jebo, pomirićemo pedere i gejeve, ako smo bez greha bacićemo kamen prvi, vaskrsnućemo Zorana i ofarbati mu jaja za tucanje, stupaćemo u seksualne odnose sa ogavnim i kljastim, sagradićemo po most preko Save u svakom mestu, Ami Dži će biti smešniji od Čkalje, a Sergej Trifunović žešća legenda od Bate Živojinovića, pustićemo vas da bacate betonske table sa vrha svoje zgrade, pokraj palme na obali mora rastaće se dvoje u suzama, porušićemo Stupove, polomićemo čaše od kristala, častićemo vas pendrekom u bulju, otećemo vam sve što imate, ješćete dlake, pušićete mačke, gavrane i bube, streljaćemo vas po vozilima javnog prevoza, izvadićemo vam creva i deliti ih po vrtićima umesto lastiša, vadićemo vam oči, silovaćemo vam decu, pse i kanarince, spremićemo vam postelju od tucanog stakla, flaširaćemo živu sodu za celu porodicu, smejaćemo vam se dok povraćate krv, tući ćemo vas po klinikama, golicaćemo vas do smrti, lizaćemo vam uši... ma biće vam puna kapa, puna šaka brade, puna škola đaka niotkuda vrata a unutra besni požar.

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Kulturni centri REX i CZKD; Knjižare PLATO i BEOPOLIS; Kafići BROD, BRAT FIDEL i BRAT ČE.

KRAGUJEVAC: Kafane MAGMA i MARKO.

SREMSKA MITROVICA: Knjižara BUKBAR.

UŽICE: Kafić KUĆA ČAJA.

NIŠ: Udruženje ŽENSKI PROSTOR.

ZAJEČAR: Omladinski centar ZAJEČAR.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:

Zverski ubijen istaknuti sindikalista u Bangladešu

Bangladeški sindikalni aktivista Aminul Islam je ubijen. Njegovo telo, bačeno kraj puta, pronađeno je nedaleko od policijske stanice u Gatilu, oko 100 kilometara daleko od Ashulije, mesta gde je Islam živeo i radio, i gde je poslednji put viđen. Na zahtev članova Islamove porodice, koji su telo prepoznali na fotografiji neidentifikovanog leša u novinama, izvršena je ekshumacija, nakon koje je utvrđeno da su Islamu, pre nego što je ubijen, bili polomljeni prsti, nanošeni udarci svuda po telu i da je oštrim predmetom uboden u nogu.

Islam, koji je imao veoma istaknutu ulogu u sindikalnom pokretu radnika zaposlenih u „Šanti grupi", pre dve godine već je bio hapšen i zlostavljan od strane policije. Ovom svirepom ubistvu neposredno je prethodio intervju koji je Islam prošlog meseca napravio s radnicima preživelim u nedavnom velikom požaru u pogonu za proizvodnju garderobe. Kompromitujući prilog, emitovan preko mreže „Ej-bi-si", ukazao je na ropske uslove rada u bangladeškim fabrikama odeće, u kojima se za minimalne nadnice proizvodi roba za američke firme „Najki", „PVH" i „Ralf Loren".

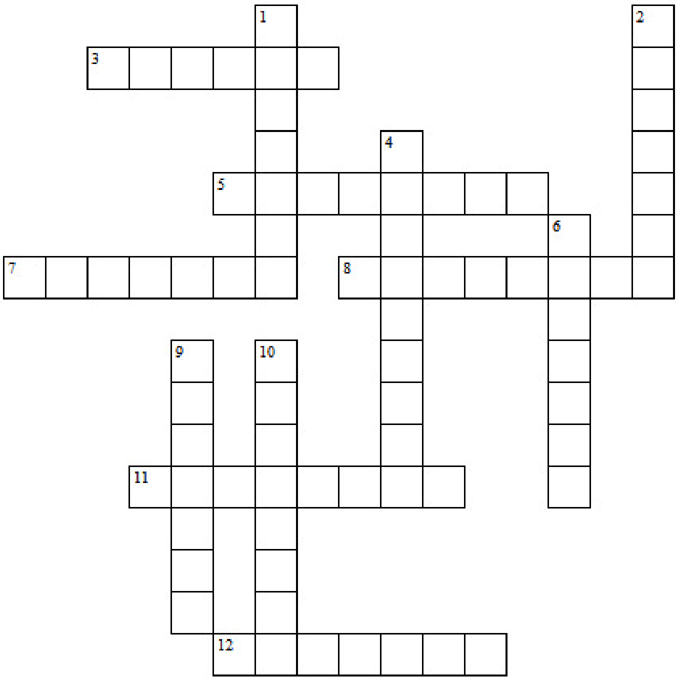
Sindikalisti u Švedskoj spremaju blokadu isporuke toalet papira!

Švedskoj preti štrajk koji bi mogao da dovede do potpune nestašice toalet papira. Na štrajk je pozvao sindikat radnika u papirnoj industriji u znak solidarnosti sa zaposlenima u velikom trgovinskom lancu „Hendel", čiji Sindikat traži povećanje plata.

Proizvođači papira će blokirati isporuku robe iz fabrika 23. aprila, ukoliko do tog dana pregovori s upravom „Hendela" ne daju željene rezultate. Procenjuje se da bi ovaj štrajk već nakon jednog dana izazvao zatvaranje šoping molova u Malmeu, Linkepingu i Geteborgu.

Pridruživanje štrajku najavljuje i sindikat švedskih građevinskih radnika.

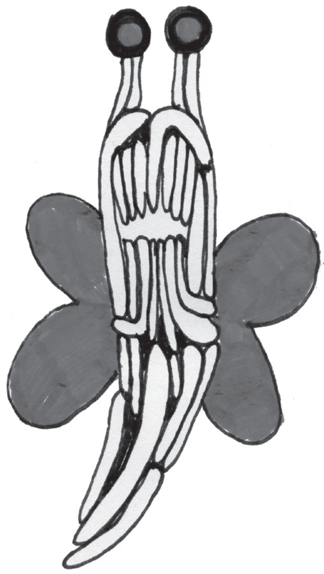
Denketove šifrovane riječi

1. Vrsta grčkog konsira; 2. Crngijina suprotnost; 3. krupna rečna riba, nije šaranbor; 4. tečnost kojom se gasi vojvatrina; 5. Eolski pir; 6. verski poglavar iz Vatikangaja; 7. rubljeticina rođaka; 8. ime glumice Zvezdžokić; 9. Detemir, od milošte; 10. Ime pevačice Teleivanović; 11. pas koji sedi pored bermana; 12. ženska pajofna.

Rešenja iz prošlog broja:
1. bubuljica; 2. bešamel; 3. Zona; 4. svekrva; 5. Durmitor; 6. amater; 7. psihodelija; 8. muškatla; 9. balalajka; 10. Šerbedžija; 11. hodočašće; 12. autokomanda.

Omčin kutak

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS.SR-ID 107264780

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa, Milan Lukić, Slobodan Stamenčić i Aleksandar Belčević **(odgovorni urednik)**

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/9382-382
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000